AIGUAMOLLS DE L'EMPORDÀ I CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Divendres 1 d'abril: Sant Pere Pescador

Ens vàrem trobar a l'aparcament del mercat, a la vora del riu Fluvià. Com que les indicacions no eren molt "fines", l'arribada va ser una mica conflictiva, però de mica en mica, ens vam trobar tots.

Dissabte 2 d'abril: Aiguamolls

Les previsions eren de pluja, amb el cor una mica encongit, vam sortir direcció al Parc Natural. Vam fer dos grups, per poder fer la visita més àgil. Els guies van resultar ser molt diferents un de l'altre, semblava que havíem fet dues visites ben diferents. Una més orientada als ocells, amb dos telescopis. L'altre menys específica, amb més coneixements generals del Parc. Tot i les dues visions dels guies la visita va ser molt interessant. Tant petits com grans van poder descobrir un nou mon, el mon dels ocells. Encara que algú, pugui continuar pensant que els ocells estan millor a la cassola.

Tot i que la primavera encara estava adormida i els Aiguamolls no estaven en tot el seu esplendor, vam poder veure prou espècies, alguna d'elles en migració, tètol, batallaire, d'altres en nidificació, com les cigonyes i d'altres d'estacionals, com flamenc, puput, fredaluga, Cullerot, ànec blanc, xarxet, griset, xarrasclet, cigne, cames llargues, oreneta, gamba roja . Els sedentaris, coll vert, arpella, àguila pescadora, mallarenga, cadernera, gavià, gavina riallera, gavina menuda, corb marí, martinet, esplugabous.

També vam tenir la sort de veure algun mamífer : un porc senglar que travessava l'estany del Cortalet a l'alçada de l'aguait de les Gantes, la Laura en va ser la descobridora, una daina, vaques marineres i cavalls de la Camarga.

Tal com ens varen explicar els Aiguamolls de l'Empordà actuals són una petita part del que era el gran estany de Castelló que ocupava la plana litoral del Golf de Roses. Aquesta petita part es va salvar de la pressió urbanística gràcies a una campanya ciutadana encapçalada per defensors de la natura. Actualment malgrat ésser un entorn molt humanitzat té un grandíssim valor ecològic i paisatgístic.

Els mes petits durant la visita van estar molt atents, amb la petita guia a la mà intentaven identificar les espècies. Els que normalment són mes moguts estaven desconeguts, la natura els va absorbir passant a ésser un component més del mon dels ocells.

Durant tot el matí el temps es va comportar prou bé i ens va deixar fer la visita sense haver de fer servir "les temudes capelines grogues".

Acabada la visita, dinar a les autos i després el cafè de grup amb pastissos de diferents pastisseries casolanes.

Sense deixar temps per a la migdiada, toc de trompeta i descarregada de bicis. Vam sortir amb les bicis, direcció Estanys Europa, on vam observar encara algunes espècies més, cuereta torrentera, fotxes, corriols petits i valona. Passem el pont de fusta que travessa la Muga i vorejant el riu arribem fins al mar, a Empuriabrava. Continuem el

camí pel costat de la Muga i com que s'havia de tornar a travessar el riu i aquesta vegada no hi havia pont, la travessa va ser per l'aigua, on grans i petits, van gaudir d'allò més.

Ja preparats per a marxar direcció a Castelló d'Empúries per anar a passar-hi la nit, un petit daltabaix, l'auto dels organitzadors de la sortida va petar. Canvi de plans. Vam sopar plegats en un restaurant atípic de Castelló. Com que no ens van voler deixar sols, cosa que ens va agradar i agraïm moltíssim la companyia , després del sopar vam moure les autos cap als Aiguamolls per a dormir-hi plegats. Els mes noctàmbuls es van quedar a sentir el cant del xot fins ben entrada la matinada.

Diumenge, 3 d'abril: Castelló d'Empúries

A les 11 h, vam fer la visita guiada a l'Ecomuseu Farinera. La fàbrica de farina va funcionar fins fa ben poc, encara que el seu procés no era molt rendible ja que actualment existeixen processos més productius.
La fàbrica de farina és una de les més antigues de l'Estat. La força motriu tal com vam veure, era produïda per una turbina que a través d'un sistema de corretges i politges feia funcionar tota la farinera. La turbina Francis era moguda per l'aigua del rec del Molí. Encara que en els últims anys la fàbrica tenia com alternativa un motor elèctric per no dependre de la irregularitat de l'aigua del rec.
Vam veure un seguit de màquines que van des de la neteja del gra, el despuntat per treure el germen, la molta i el garbelleig fins a l'ensacat. La fàbrica sorprèn per la gran quantitat de transportadors construïts amb fusta en un mon on l'acer ja era molt comú.

Tant les instal·lacions industrials, les maquetes, els pannells informatius i tota la resta del museu, tot en magnífic estat, ens va fer comprendre el difícil procés de l'obtenció de la farina. A partir d'ara donarem més valor a un aliment tant quotidià i a l'abast de tothom, com es la farina i el pa. La visita tot i ser molt enriquidora va resultar una mica massa tècnica.

Com que el temps no ens va acabar d'acompanyar, vam fer una visita ràpida a la Catedral i va ser l'excusa perfecte per anar a fer un cafetó en un bar del poble.

Aquesta vegada ens vam acomiadar abans, ja que la grua havia de venir a buscar l'auto avariada. Petons, abraçades, i fins a la propera sortida.

Josep i Maria

Agraïm la col·laboració a l'Ajuntament de Sant Pere Pescador, al personal dels Aiguamolls i a la Policia local de Castelló d'Empúries.

Agraïm l'amabilitat d'en Romà i l'Àngels per fer de taxistes als trenca autocaravanes de Vilobí